

Arrest

nr. 348 078 van 5 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 september 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je werd geboren op 4 juli 2021 in Larnaca, Cyprus en bezit de Sierra Leone nationaliteit.

Jouw moeder leerde jouw vader kennen in Sierra Leone. Een maand later, in november 2020, vertrok jouw moeder uit Sierra Leone. Op dat moment was zij zwanger van jou. Jouw moeder diende op 3 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in te Cyprus. Op 9 november 2021 werd de vluchtelingenstatus zowel aan jou als aan jouw moeder uitgereikt.

Omdat de kinderopvang te duur werd, kon de partner van jouw moeder op je passen. Jouw moeder vertrouwde hem echter niet en vermoedde dat hij je seksueel mishandelde. Zij nam daarop ontslag bij haar werk om zelf voor u te zorgen. Ook de kinderopvang in de Sierra Leoneanse gemeenschap in Larnaca vertrouwde jouw moeder niet uit vrees dat zij jou zouden besnijden. Jouw moeder besloot Cyprus te verlaten om jou te beschermen tegen zowel deze praktijk als tegen haar partner.

Zij verliet Cyprus op 17 augustus 2024 samen met jou en nam het vliegtuig naar België. Jouw moeder diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 augustus 2024. U stond toen op Bijlage 26. Jouw moeder kreeg een weigeringsbeslissing op 29 november 2024. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 geldt deze beslissing ook in jouw naam als vergezellende minderjarige. Zij ging hiertegen in beroep, maar dat werd op 20 maart 2025 verworpen in arrestnummer 323734. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Zij diende bijgevolg op 25 april 2025 een nieuw verzoek in, deze keer in hoofde van jou. Op 30 april 2025 diende jouw moeder een volgend verzoek in voor haarzelf.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder volgende documenten neer; jouw geboorteakte van Cyprus, jouw ziekenhuisboekje, jouw GAMS kaart, en documenten betreffende een afspraak bij het instituut tropische geneeskunde.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, **bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.**

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, A.M. (CG [...]), aangewezen als jouw voogd die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure en werd zij, gezien jouw te jonge leeftijd om gehoord te worden, in jouw hoofde gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud en dit in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming nietontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In jouw eigen verzoek om internationale bescherming, haalt uw moeder verschillende motieven aan.

Ten eerste met betrekking haar vrees dat je besneden zou worden, (NPO, p.3, 8, 11) dient te worden opgemerkt dat deze vrees reeds beoordeeld werd in het eerste verzoek om internationale bescherming van jouw moeder, waar ook jij onder viel (zie beslissing moeder X, blauwe map). Er werd geoordeeld dat deze vrees louter hypothetisch is. Zo werd er jouw moeder tijdens haar eigen persoonlijk onderhoud gevraagd waarom zij dacht dat iemand jou in Cyprus zou besnijden, waarop zij antwoordde "Ik dacht gewoon dat Cyprus een land zonder wetten is, is een onveilige plaats" (NPO X, p.20). Nagegaan welke concrete elementen jouw moeder had om te denken dat iemand er jou wilde besnijden stelde zij zeer algemeen: "Er zijn veel slechte mensen in de wereld, ze kunnen alles doen, ze hebben mensen die dat kunnen doen, dat is wat ik dacht over de hele situatie". Op een vraag of er dan gesprekken over dit onderwerp hadden plaatsgevonden tussen jouw moeder en de Sierra Leoneanse mensen die zij er kende, gaf jouw moeder toe dat dit niet het geval was (NPO X, p.20). Gevraagd of jouw moeder bij mogelijke problemen met bepaalde landgenoten klacht kon indienen bij de aanwezige autoriteiten stelde zij dat dit wel mogelijk was (NPO X, p.20). Bovendien is vrouwelijke genitale verminking verboden in Cyprus en

slaagt jouw moeder er niet in aan te tonen dat je niet op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Ten tweede verklaart jouw moeder ook dat zij vermoedt dat je het slachtoffer werd van seksueel geweld door haar toenmalige verloofde (NPO, p.8, 9). Ongeacht of de feiten hier al dan niet geloofwaardig worden geacht, dient er te worden opgemerkt dat zij hiervoor terecht kan bij de Cypriotische autoriteiten om bescherming.

- Je moeder verklaart dat je niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten tegen de vermoedelijke partner, maar ook dit is louter baseert op persoonlijke vermoedens (NPO, p.9, 14). Jouw moeder slaagt er bijgevolg niet in hard te maken dat dit ook werkelijk het geval zou zijn.

- Ook diende jouw moeder geen klacht in bij de Cypriotische autoriteiten tijdens jullie verblijf in Cyprus omdat zij zwarte magie vreesde (NPO, p.8, 9). Er dient te worden opgemerkt dat dit bovennatuurlijke gegeven volledig behoort tot de sfeer van het bijgeloof, en zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit grondt. **Het CGVS beoordeelt echter de feiten als ongeloofwaardig.**

- Opvallend is dat je moeder de verklaringen over het seksueel geweld ook in België pas aflegde nadat zij reeds een weigeringsbeslissing had ontvangen. Tijdens haar eigen persoonlijk onderhoud, maakte zij van deze vermeende feiten helemaal geen melding. Je moeder verklaart dit door te stellen dat zij bang was dat haar partner zwarte magie zou uitoefenen op jullie (NPO, p.8, 9, 14). Zoals reeds hierboven werd aangegeven is dit geen afdoende verklaring en kan het CGVS geen rekening houden met een gegeven dat volledig tot de sfeer van het bijgeloof hoort.

- Je moeder verklaarde op haar eigen persoonlijk onderhoud dat zij nog steeds in contact stond met haar voormalige partner. Dit contact werd pas nadat zij een weigeringsbeslissing ontving, stopgezet (NPO, p.9). Dat zij de communicatie met hem niet verbrak na het vertrek uit Cyprus ook al vermoedde zij dat hij jou seksueel misbruikte, maar zelfs nog maanden hierna contact hield, is verbazingwekkend gezien de beschuldigingen die ze aan hem oplegt en doet de geloofwaardigheid verder kelderen. Nadat de communicatie bovendien gestopt was, was zij degene die hem opnieuw vrijwillig contacteerde (NPO, p.10). Er kan echter niet worden ingezien waarom zij dit zou doen, terwijl zij net naar het buitenland verhuisde om verlost te zijn van hem, hij haar mishandelde en zij vermoedde dat hij u seksueel misbruikte.

- De verklaringen van jouw moeder over jouw ziekenhuisbezoek zijn tegenstrijdig. Zo geeft jouw moeder aan dat zij met jou naar het ziekenhuis ging om jou te laten onderzoeken nadat ze vermoedde dat je seksueel mishandeld werd door haar partner. Zij durfde deze vermoedens echter niet uitspreken tegen de behandelende arts. Toch zou de dokter aan jouw moeder hebben meegedeeld dat je misschien een infectie had. Nochtans had de dokter niet eens jouw pamber uit gedaan (NPO, p.8). Het is dan ook bizar en weinig geloofwaardig dat een dokter zo maar een diagnose zou stellen zonder daarbij de symptomen te hebben onderzocht of te hebben aangehoord. Even later verdraait jouw moeder haar verklaringen en meent opeens dat de dokters haar vertelden dat alles oké was met jou, en je dus blijkbaar toch geen infectie had (NPO, p.10).

- Ook wanneer dit, nochtans belangrijk, onderzoek plaatsvond kan jouw moeder niet herinneren. (NPO, p.12-13)

- Bovendien werd er aan jouw moeder gevraagd of zij documenten heeft van dit ziekenhuisbezoek. Zij meent dat alles neergeschreven staat in jouw ziekenhuisboekje dat zij heeft meegebracht, inclusief wanneer zij jouw geslachtsdelen onderzochten (NPO, p.9). Even later wanneer er dieper hierop ingegaan wordt, meent jouw moeder dan weer dat de artsen jouw geslachtsdelen toch niet hebben onderzocht, maar het een gewoon medisch onderzoek was (NPO, p.10). Haar wisselende verklaringen kelderen de geloofwaardigheid van haar verhaal.

- Het is bovendien weinig aannemelijk dat als het doel van dat ziekenhuisbezoek werkelijk was om haar vermoedens van seksueel misbruik te laten staven, zij dit niet uitsprak tegen de behandelende artsen. Geconfronteerd hiermee, antwoordt jouw moeder dat zij bang was van haar partner. (NPO, p.10) Er kan echter niet worden ingezien waarom jouw moeder niet haar vermoedens kon uitspreken zonder melding te maken van de vermoedelijke dader.

- De reden waarom zij haar partner niet durfde aanduiden als vermoedelijke dader, was, volgens haar, omdat zij bang was van hem. Hij had namelijk gedreigd met zwarte magie en zou jou en jouw moeder hiermee doden. Toch hield dit jouw moeder niet tegen om haar vriendin in te lichten over haar vermoedens wat haar vrees voor die zwarte magie volledig onderuit haalt. (NPO, p.10)
- Je moeder ondernam geen stappen om informatie te bekomen om de hulp in te roepen van organisaties of een andere woonplaats te zoeken. (NPO, p.9, 11,13)

Vervolgens haalt je moeder aan dat je niet kan terugkeren naar Cyprus omwille van jouw medische problemen. Je heeft volgens haar namelijk een spraakgebrek. Wanneer hier verder op ingegaan wordt, blijkt dat jouw moeder hiervoor nog geen medisch advies heeft ingewonnen en zij reeds gerustgesteld werd door de school. Zij deelden jouw moeder namelijk mee dat dit nog niet problematisch is en zij pas medische hulp dient te zoeken als je de leeftijd van zes jaar heeft bereikt. Bijgevolg is ook hier jouw vrees louter hypothetisch. (NPO, p.12)

Verder kan je niet terugkeren naar Cyprus omdat jouw moeder meent dat je dakloos zou zijn (NPO, p.14). Ook dit is louter gebaseerd op vermoedens. Jouw moeder toonde in het verleden aan dat zij over een uitgebreid netwerk beschikt in Cyprus die klaarstonden om haar te helpen (NPO, p.8, 12). Zij kon namelijk met de hulp van een organisatie een woning vinden, en later nogmaals op de privémarkt met de hulp van haar vrienden, wanneer de eerste woning te krap bleek te zijn (NPO X, p.14). Ook huurde jouw moeder reeds verschillende panden en biedt de Cypriotische overheid financiële hulp aan, zoals een huuroitkering, een werkloosheidsuitkering, een vermindering op jouw moeders elektriciteitsrekening, en kinderbijslag voor kinderen onder de 14 jaar (zie administratief dossier).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jouw moeder er niet in slaagt om jouw vrees aannemelijk te maken ten aanzien van Cyprus. Ten eerste haalt zij een vrees voor besnijdenis aan. Deze vrees werd reeds in haar eigen verzoek behandeld waar deze vrees louter hypothetisch werd geoordeeld. Voor jouw medische problemen blijkt er nog geen medisch advies te zijn ingewonnen (NPO, p.12) waardoor ook hier jouw vrees louter hypothetisch is. Voor het vermoeden dat je het slachtoffer was van seksueel geweld in Cyprus dient uw moeder zich te richten tot de Cypriotische autoriteiten. Bovendien is het CGVS van oordeel dat deze feiten niet overtuigend zijn. Tot slot geeft jouw moeder aan dat jullie dakloos zouden zijn bij een terugkeer naar Cyprus, maar ook dit is gebaseerd op vermoedens zonder dit reeds aangetoond kan worden in het verleden.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er voor jou geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder volgende documenten neer; jouw geboorteakte van Cyprus, en jouw ziekenhuisboekje. Deze documenten hebben louter betrekking tot jouw identiteitsgegevens die hier geenszins ter discussie staan. In jouw ziekenhuisboekje (in bijlage vertaald), kan er niet worden opgemaakt dat je het slachtoffer zou zijn van seksueel geweld. Verder legt jouw moeder nog jouw GAMS kaart neer samen met documenten betreffende een afspraak bij het instituut tropische geneeskunde. Deze documenten hebben betrekking tot het feit dat je niet besneden bent. Zoals hier reeds boven werd aangeduid, zou je kunnen rekenen op de autoriteiten van Cyprus om je te beschermen tegen deze praktijk.

Er werd aan jouw moeder en jouw advocaat op 20 juni 2025 een kopie van de notities van het onderhoud verzonden, doch het CGVS ontving geen opmerkingen bij de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Cyprus en dat je om die reden niet mag worden teruggezonden naar Sierra Leone.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van “de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoekster zet het middel als volgt uiteen:

“2.1.1.

Het CGVS acht de door verzoekster aangehaalde nieuwe elementen met betrekking tot haar minderjarig kind ongeloofwaardig. Volgens het CGVS werd de vrees voor de besnijdenis van het kind reeds behandeld in het eerste verzoek om internationale bescherming, en is deze vrees louter hypothetisch.

Verder acht het CGVS het niet aannemelijk dat het minderjarig kind slachtoffer werd van seksueel geweld door de toenmalige verloofde van verzoekster. Het stelt bovendien dat verzoekster in elk geval terecht zou kunnen bij de Cypriotische autoriteiten voor bescherming. Het CGVS merkt op dat verzoekster pas verklaringen over het seksueel geweld in België heeft afgelegd nadat zij reeds een weigeringsbeslissing had ontvangen.

Het CGVS is van oordeel dat verzoekster er niet in slaagt om, namens haar minderjarig kind, een gegronde vrees ten aanzien van Cyprus aannemelijk te maken.

Verzoekster benadrukt dat zij zeer veel angst heeft voor haar ex-verloofde. Zij werd meermaals door hem verkracht, seksueel misbruikt en fysiek mishandeld, waarbij hij haar dreigde om hierover met niemand te spreken. Het is dan ook begrijpelijk dat zij deze feiten aanvankelijk niet durfde meedelen aan de Belgische autoriteiten.

In Cyprus heeft verzoekster herhaaldelijk de hulp van de politie ingeroepen, maar zij ontving geen adequate bescherming. De bedreigingen en seksuele mishandelingen bleven voortduren. Bij een eventuele terugkeer naar Cyprus vreest verzoekster dat haar minderjarig kind opnieuw slachtoffer zal worden van mishandeling door haar ex-partner.

Dat art. 48/6, 84 Vw. het volgende bepaalt : [...]

Dat verzoekster openlijk en gedetailleerd haar verklaringen heeft afgelegd. Het feit dat bepaalde elementen pas later werden meegedeeld, wordt voldoende verklaard door de ernstige bedreigingen en het psychologisch trauma die zij onderging. Het achterhouden van deze feiten bij aanvang kan niet worden beschouwd als ongeloofwaardig, maar als een begrijpelijke reactie van een slachtoffer van ernstig misbruik.

Alle relevante informatie die verzoekster kon voorleggen, is door haar overgemaakt. Waar ondersteunend schriftelijk bewijs ontbreekt, heeft zij afdoende en plausibele verklaringen gegeven.

2.1.2.

Volgens het meest recente AIDA-landenrapport voor Cyprus is er een aanzienlijke kloof tussen de formele wetgeving en de praktische uitvoering met betrekking tot politieoptreden en de werking van politieinstanties in Cyprus.

Hoewel Cyprus op papier over een solide juridische structuur beschikt, inclusief een onafhankelijk gerecht en instellingen zoals de Independent Authority for the Investigation of Allegations and Complaints against the Police (IAIACAP) die klachten tegen de politie zou behandelen, stokt de vertaling ervan naar de praktijk op meerdere cruciale punten.

Zo blijkt uit onafhankelijke rapporten dat de toegang tot rechtsbijstand, zeker in burgerlijke procedures, vaak sterk beperkt is. De wet op rechtsbijstand is formeel aanwezig, maar werpt in de praktijk zoveel drempels op dat veel mensen — zeker zonder financiële middelen, juridische taalvaardigheid of kennis van het systeem — er geen effectief beroep op kunnen doen. Tegelijkertijd zijn instellingen die toezicht zouden moeten houden op politieoptreden of klachten daarvan, zoals de IAIACAP en het Ombudspersoonschap, vaak geïsoleerd en onderbemand, met beperkte middelen en zichtbaarheid. Bovendien zijn er meldingen van politiegeweld en discriminatie tegen bepaalde groepen, zoals buitenlandse detineerden, zonder dat er altijd effectief onderzoek of juridische opvolging volgt.

Dit brengt met zich mee dat burgers vaak louter theoretisch toegang hebben tot gerechtelijke bescherming, terwijl ze in de praktijk geen reële mogelijkheid hebben om misdrijf of machtsmisbruik effectief aan te vechten.

[...]”.

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoekster eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en aangeeft waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

4. De moeder van verzoekster heeft op 21 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend.

De commissaris-generaal nam in het kader van dit verzoek een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) op 29 november 2024.

Verzoeksters moeder tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar dat werd op 20 maart 2025 verworpen door de Raad (RvV nr. 323 734). Verzoeksters moeder tekende geen cassatieberoep aan tegen de voormelde beslissing.

Bijgevolg is de beslissing in het kader van dit beschermingsverzoek definitief (*cf.* artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet).

5. Met betrekking tot verzoeksters eigen verzoek om internationale bescherming haalt verzoeksters moeder verschillende motieven aan, met name (i) de vrees voor besnijdenis van verzoekster, (ii) het vermoeden dat verzoekster het slachtoffer van seksueel geweld is door de ex-verloofde van haar moeder, (iii) verzoeksters medische problemen, en (iv) het vermoeden dat verzoekster dakloos zou zijn bij terugkeer naar Cyprus.

Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoeksters moeder de vrees van verzoekster ten aanzien van Cyprus niet aannemelijk.

De motivering steunt op de volgende elementen:

- (i) Wat betreft de vrees voor besnijdenis wordt vastgesteld dat
 - deze vrees reeds werd beoordeeld in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder, dat ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend,

- geoordeeld werd dat deze vrees louter hypothetisch is,
- verzoeksters moeder er niet in slaagde om aan te tonen dat verzoekster niet op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten zou kunnen rekenen.

(ii) Wat betreft het vermoeden dat verzoekster het slachtoffer werd van seksueel geweld door de toenmalige verloofde van haar moeder slaagt verzoeksters moeder er met haar loutere persoonlijke vermoedens (NPO, p. 9, p. 14) niet in aan te tonen dat verzoekster niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten, te meer omdat verzoeksters moeder geen klacht heeft ingediend voor dit seksueel geweld tijdens hun verblijf in Cyprus (NPO, p. 8, p. 9). Bovendien wordt hieraan geen geloof gehecht, omdat verzoeksters moeder deze verklaringen over het seksueel geweld pas laatsttijdig aflegde, namelijk nadat zij reeds een negatieve beslissing had gekregen (NPO, p. 8, p. 9, p. 14); verzoeksters moeder in België nog in contact stond met haar voormalige partner (NPO, p. 9); de verklaringen van verzoeksters moeder over verzoeksters onderzoek in het ziekenhuis tegenstrijdig zijn (NPO, p. 8-10) en verzoeksters moeder zich bovendien niet kon herinneren wanneer dit, nochtans belangrijk onderzoek, plaatsvond (NPO, p. 12-13); niet aannemelijk is dat, als het doel van het ziekenhuisbezoek erin bestond om haar vermoedens van seksueel misbruik te laten staven, verzoeksters moeder dit niet uitsprak tegen de behandelende artsen (NPO, p. 10); verzoeksters moeder geen stappen ondernam om informatie te bekomen of hulp in te roepen van organisaties, dan wel een andere woonplaats te zoeken (NPO, p. 9, p. 11, p. 13).

(iii) Wat betreft verzoeksters medische problemen, meer bepaald haar spraakgebrek, blijkt dat verzoeksters moeder nog geen medisch advies heeft ingewonnen en dat de school de geruststellende boodschap meegaf dat dit nog niet problematisch is (NPO, p. 12), zodat de vrees louter hypothetisch is.

(iv) De vrees voor dakloosheid bij terugkeer naar Cyprus is ingegeven door loutere vermoedens, die geen grond vinden in de eerdere levensomstandigheden van verzoeksters moeder en verzoekster in Cyprus (NPO, p. 8, p. 12).

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielmotieven. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zo in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeksters moeder angst had voor haar toenmalige partner en daarom de feiten aanvankelijk niet durfde medelen aan de Belgische autoriteiten, dient erop gewezen dat zij haar angst voor deze man omwille van zijn bedreiging met zwarte magie reeds had aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 8, p. 9) en dat deze als ongeloofwaardig, minstens ongegrond, werd beoordeeld. Immers dient vastgesteld dat verzoeksters moeder haar vriendin wel inlichtte over haar vermoedens, wat haar vrees voor zwarte magie onderuit haalt (NPO, p. 8, p. 10).

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster herhaaldelijk de hulp van de politie heeft ingeroepen in Cyprus, maar geen adequate bescherming ontving, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeksters moeder in Cyprus geen klacht heeft ingediend voor het vermeend seksueel misbruik (NPO, p. 8, p. 9). Bovendien heeft verzoeksters moeder klacht ingediend bij de politie omwille van oplichting en blijkt dat deze klacht genoegzaam werd behandeld door de Cypriotische autoriteiten (administratief dossier, blauwe map, beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) in hoofde van verzoeksters moeder).

Wat betreft de verwijzingen naar landeninformatie inzake de politie en justitie in Cyprus toont verzoekster en/of haar moeder hiermee geenszins concreet aan dat zij geen beroep zou kunnen doen op de politie, noch dat deze haar geen bescherming zou bieden.

Verzoekster (en/of haar moeder) komt voor het overige in het verzoekschrift niet verder dan het benadrukken van verzoeksters vrees voor de ex-partner van verzoeksters moeder en het geven van algemene uiteenzettingen inzake de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten of te weerleggen.

6. De Raad stelt verder tot slot vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het in de loop van de

administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

Kosten

8. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. COOLBRANDT,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. COOLBRANDT

W. MULS